

STERREN IN ANGST

Sterren in Angst

Auteur: Kees van der Wal

Omslagontwerp: Kim Khanh

Misdaad mysterie

Alle gebruikte namen van personen, onderlinge relaties en gebeurtenissen vermeld in dit boek zijn fictief. Gelijkenis met bestaande personen, relaties en situaties berust op louter toeval.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Copyright © 2025 Walkees

1.

H*et was een drukte van belang, op het terrein van het nieuwe onderkomen van Detective Agency J&J.*

Vandaag is de dag van de officiële presentatie aan de pers, en aan de velen genodigden uit alle geledingen van de samenleving en het bedrijfsleven. Ook is er natuurlijk een flinke groep aanwezig van het hoofdkantoor van politie in Rotterdam. Het moment van de openingsrede is aangebroken, welke gehouden zal worden door Jenny Rietveld, de 50% mede-eigenaar van het agentschap. Haar echtgenoot, Jerry Rietveld, de andere mede-eigenaar, staat schuin achter haar, vergezeld door het personeel van J&J. Jenny begint met het van haar bekende zelfvertrouwen. Het perceel waar de presentatie wordt gehouden heeft de voorgaande maanden een volledige metamorfose ondergaan. De statige woonboerderij is volledig gerenoveerd en verbouwd, en de tuin is ook volledig onder de schop genomen. Aan het eind van de voortuin van de boerderij is een nieuw gebouw van de grond af opgebouwd, wat nu dienst zal gaan doen als het hoofdkantoor van het agentschap. Natuurlijk is er ook gezorgd voor voldoende parkeerruimte, en is het hele perceel omheind door een stalen afrastering, en zijn overal de nodige veiligheidscamera's zichtbaar aanwezig. Jenny staat voor een spreekgestoelte, met haar rug naar de boerderij. De aanwezigen staan aan de vele hangtafels, verspreid over de tuin.

“Goedemiddag, beste mensen. Wat een heerlijke dag hebben we uitgekozen voor alweer ons tweede feest, deze maand. Net als op onze bruiloft, nog maar twee maanden geleden, zorgt het zonnetje ervoor dat het er hier allemaal nog feestelijker uitziet.

U allemaal hier aanwezig maakt het gewoon een perfecte dag, voor mijn Jer en mijzelf, maar natuurlijk ook voor onze eigen speurneuzen, hier achter mij.

Allereerst heet ik u allen natuurlijk heel hartelijk welkom, maar, zonder iemand van u tekort te doen, wil ik een speciaal woord van welkom brengen, aan de vertegenwoordigende aanwezigen, hier, van het hoofdbureau van politie in Rotterdam. Zoals sommigen van jullie al weten heeft ons agentschap een officieel parttime samenwerkingsverband, met het rechteam van dit hoofdbureau, wat onder leiding staat van Hoofdinspecteur Rudolf den Dool. Rudolf is hier, gelukkig, vandaag niet alleen, dus ik noem ook nog even snel wie hij bij zich heeft, en wie wij dus ook van harte welkom heten.

Hoofdofficier van justitie, Frans Beukers, Hoofdcommissaris Paul Noord, Rechercheur Inspecteur Sylvia Brouwer, Freek ten Damme, de leider van het forensisch team en het lab, en de net zo belangrijke agenten die hier ook zijn, maar waarvan ik helaas niet alle namen ken, sorry. U allen dus ook van harte welkom op deze heuglijke dag. En nu maak ik plaats voor mijn mannetje, die jullie onze groep medespeurneuzen zal voorstellen, en jullie wat meer zal vertellen over ons bedrijf, en over het samenwerkingsverband met de politie. Ik neem nu plaats tussen onze luitjes, en hier is voor u, de dagelijkse leider van Detective Agency J&J, Jerry Rietveld.” En toen wisselde Jenny, onder luid applaus, van plaats met haar nieuwbakken echtgenoot, Jerry Rietveld, die direct het woord nam.

“Goedemiddag allemaal. Ook ik heet iedereen natuurlijk hartelijk welkom bij de officiële opening van ons bedrijf, en laten we daarbij ook de pers, hier vandaag aanwezig, niet vergeten. Ik zal proberen het niet al te lang te maken, dan hebben we straks des te meer tijd, om gewoon persoonlijk kennis te maken, of een gesprekje te hebben.

Allereerst wil ik even duidelijk maken, dat mijn vrouw, Jenny, een beetje te bescheiden is geweest in haar rede, voor wat betreft haarzelf.

Laat mij direct duidelijk zijn; zonder haar hadden wij hier nu niet gestaan, en was er geen sprake geweest van dit nieuwe bedrijf, in deze hoedanigheid en samenstelling. Buiten dat, heeft de reden dat ik de dagelijkse leiding over ons detective bureau heb, niets te maken met hiërarchie. Het heeft puur en alleen te maken met het feit dat mijn wonderschone echtgenote ook nog eens een belangrijke zakenvrouw binnen dit dorp is. Buiten het feit dat zij haar eigen hotel Lekzicht leidt, is zij ook vaak organisator- of medeorganisator van verschillende evenementen in het dorp Aandelek, of omgeving.

Iedereen hier heeft natuurlijk al wel gehoord van het grootschalige nederpopconcert, wat hier begin volgende maand, bij de surfplas zal worden gehouden. Het zal dit jaar groter zijn dan ooit, en de top van de Nederlandse Nederpop zal er optreden. Jenny is één van de medeorganisatoren van deze bijzondere dag, welke absoluut landelijke bekendheid zal krijgen. Dus, dat is mijn vrouw, een duizendpoot, die nooit iets te veel is, en alles van de positieve kant bekijkt en beleeft.

Ja, en dan is zij dus ook nog eens vijftig procent eigenaar van ons detective bureau, en kan ik u zeggen, dat zij inmiddels al één van onze beste speurneuzen is. En wie hebben we nog meer? Daar helemaal links ziet u Patricia Hartman. Zij is, op dit moment, onze enige fulltime medewerker, en Patricia verzorgt onze administratie, en doet andere organisatorische taken. De andere medewerkers die ik nu ga noemen hebben allemaal twee flexibele contracten, één bij J&J, en één bij Hotel Lekzicht. Flexibel, wat betreft tijden en uren, al naar gelang waar hun hulp het noodzakelijkst is. Links van Patricia staat Jan de Boer, speurneus en barmedewerker in de bar van het hotel. Links van Jan staat, uh, oh, nu heb ik een probleempje. Ik ken haar eigenlijk alleen als Muis.” Muis liet direct van zich horen.

“Laten we het daar maar lekker bij houden, baas. Ik luister toch naar geen andere naam.” Na weer een luid applaus ging Jerry verder.

“Goed, Muis heeft dus de parttime functie speurneus, en de rest van haar tijd is zij serveerster in de bar van het hotel.

Ik ga de rij verder af, links van Jenny. Daar hebben we Peter, speurneus en manager van de hotelbar. En dan hebben we daarnaast nog Harry, Jenny’s deurman en manusje van alles in het hotel, maar dus ook een zeer gewaardeerde speurneus. Nu moet ik er ondertussen toch een eind aan gaan brouwen, want ik denk dat iedereen wel een beetje dorstig en hongerig aan het worden is. Ik nodig de hoofdofficier van justitie, de heer Frans Beukers uit mijn plaats hier in te nemen. Frans Beukers is eigenlijk de aanleiding voor Jen en mij geweest dit nieuwe avontuur aan te gaan. Hij zal u ook uitleggen wat het samenwerkingsverband tussen J&J, en de Rotterdamse politie betekent, en daarna zal Frans ook de openingsceremonie voor zijn rekening nemen. Uiteraard doet hij dit op verzoek van Jenny en mijzelf. Frans, mag ik je uitnodigen?” En weer was er natuurlijk applaus, wat Jerry en de hoofdofficier van justitie de kans gaf van plaats te wisselen.

“Goedemiddag, allemaal. Het is echt een eer voor mij hier vandaag aanwezig te mogen zijn, en ik ga u graag even iets vertellen over het ontstaan van dit detective bureau. Het mag duidelijk zijn dat ik er alle vertrouwen in heb dat dit bureau een succes zal gaan worden. Dat vertrouwen is gebaseerd op een aantal zaken die ik met jullie wil delen. Het eerste, en mogelijk direct belangrijkste gegeven voor mijn vertrouwen, zijn de buitengewoon bijzondere eigenaren, en leiders van dit bureau. Dat die twee elkaar gevonden hebben, mag volgens mij een zegening worden genoemd, voor de samenleving van Aandelek, maar zeker ook voor die van Rotterdam en omgeving. Wat zeg ik? Voor Nederland, en mogelijk zelfs daarbuiten.

Over Jenny is al het één en ander verteld door Jerry, en zij is hier in deze omgeving ook al jarenlang één van de notabelen van het dorp. Jerry heb ik leren kennen tijdens een jaren durend onderzoek naar landfraude, wat helaas ook in grote mate plaatsvond in dit dorp. Dit onderzoek strekte zich uit naar diverse landen. Om een lang verhaal kort te houden; Jerry was toen nog werkzaam als commissaris van politie, gedetacheerd bij Scotland Yard, Londen.

Hij kreeg uiteindelijk de algehele leiding over dit fraudeonderzoek, wat ook meerdere moorden met zich meebracht. Jerry nam zijn intrek in het hotel van zijn huidige echtgenote, en daar is dus ook hun romance begonnen. Ze wisten in het begin niet eens dat ze ver familie van elkaar waren. Achteraf gezien ver genoeg gelukkig, om met elkaar te mogen trouwen, ha-ha. In ieder geval, begon hier dus eigenlijk al de samenwerking tussen een groep, toen nog echte amateur speurneuzen, en de Rotterdamse politie. Maar goed, het hele verhaal zal vast en zeker in de komende dagen tot u komen, via de media. Ik ga mijn verhaal nu afronden, want we moeten dit geweldig nieuw initiatief gaan dopen. Nadat Jerry de functie van hoofdcommissaris van politie was aangeboden, begon het bij hem te knagen, en tijdens zijn vakantie, waar hij en Jenny zich hadden verloofd, heeft hij mij te kennen gegeven, niet op het aanbod in te willen gaan, en zelfs dus de politie te willen verlaten. Dit dus vanwege het nieuwe idee voor de toekomst, van hem en zijn toen aanstaande echtgenote.

Jerry en Jenny, hebben inmiddels dus al bij twee onderzoeken een belangrijke rol gespeeld, daarbij samenwerkend met het rechteam van hoofdinspecteur Rudolf den Dool, van het hoofdkantoor van politie, in Rotterdam. Die samenwerking is op allerlei fronten goed bevallen, en dat is dus de reden geweest dat ik, gesteund door onze minister van justitie, Bram Oosterveld, een samenwerkingsverband ben aangegaan met Jerry Rietveld, en het bedrijf J&J.

Dat verband houdt kortweg in, dat de hoofdcommissaris van politie, regio Rijnmond, de heer Paul Noord, de hulp in kan roepen van het detectivebureau J&J, ter ondersteuning van het rechteam van de politie Rijnmond, locatie Rotterdam. Dit samenwerkingsverband is al van kracht, en J&J hebben al laten zien hoe serieus zij deze samenwerking nemen. Zo hebben zij al hun medewerkers naar diverse cursussen gestuurd, waar zij zijn geschoold in de wetsregels aangaande het rechtewerk. Ook hebben een aantal van hen een zelfverdedigingscursus gevolgd, en hebben ze allemaal een aantal dagen stage gelopen bij het team van Hoofdinspecteur Rudolf den Dool.

Nu, mensen, ik denk dat dit wel even voldoende mag zijn, en ik ga mij graag kwijten van de meest belangrijke taak die ik hier vandaag heb.” Toen liep de officier naar de ingang van het nieuwe bedrijfspand, waar een mooi blauw lint voor de deur was gespannen. Er was inmiddels een haag geformeerd van de twee eigenaren, Jenny en Jerry Rietveld, en hun medewerkers, terwijl ook hoofdinspecteur Rudolf den Dool en zijn inspecteur Sylvia Brouwer tussen hen in stonden. De hoofdofficier van justitie wenste succes voor het bedrijf, en knipte het lint door, waarna een oorverdovend gejuich en geklap het officiële begin van J&J bekrachtigde.

Het werd een geweldig feest, waar de lol van drie vriendinnen soms hoog boven alle geluiden uitstak. Jenny had natuurlijk haar twee beste vriendinnen, Leonie Mijnders en Fiona Beukers uitgenodigd, en dat zou iedereen weten. De drie meiden, zoals zij vaak genoemd werden, waar Fiona dus de vrouw was van de hoofdofficier van justitie, hadden elkaar leren kennen tijdens het fraudeonderzoek. In de tijd daarna was er een hechte vriendschap ontstaan.

Het feest liep tegen het einde, toen Jerry zag dat er plotseling een kleine groep mannen, en één vrouw zich hadden afgezonderd naar een tafel in de verste hoek van de tuin. Hij wilde er juist op af stappen, toen Frans Beukers hem al een signaal gaf bij hen te komen. Toen Jerry zag dat ook Jenny naar de tafel werd ontboden, wist hij al dat er werk aan de winkel was.

Toen Jenny en Jerry bij de tafel waren aangekomen, nam Paul Noord, de hoofdcommissaris, direct het woord.

“Mensen, er is werk aan de winkel voor jullie nieuwe bedrijf. Wij hebben een zaak aangereikt gekregen, die wederom een link heeft met deze omgeving, én met jou, Jenny.” Zowel Jenny als Jerry keken bij die woorden verbaasd op, maar de hoofdcommissaris ging verder.

“Ja, ik begrijp jullie verbazing, dus zal ik het direct in het kort uitleggen. Daarna denk ik dat we voor morgenochtend een afspraak moeten maken, om de details en voortgang van het onderzoek te bespreken.

Er zijn bij ons hoofdkantoor, de laatste dagen, diverse meldingen gedaan. Deze meldingen kwamen van zangers- en zangeressen, uit Rotterdam, Amsterdam, Volendam, en Breda. De meldingen betroffen allemaal hetzelfde; bedreiging van haar, huis, en leven. Op dit moment betreft het dus twee zangers, en twee zangeressen, maar er is nog iets anders bijzonders te melden. De namen van deze artiesten staan allemaal op de affiche van het concert aan de surfplas, hier net buiten het dorp. Het concert dus, Jenny, wat mede onder jouw organiserende leiding staat.” Jenny reageerde meteen, op haar gebruikelijke manier.

“Jeetje me kreetje, wat heb ik nu weer aan mijn laars hangen. Oh, uh, sorry hoor, ik moest even mijn ei kwijt.” Jerry nam het over.

“Dat is duidelijk, schat, maar geeft niet, hoor, we kennen je. Hoofdcommissaris, betekent dit dat wij onze eerste officiële opdracht zullen hebben?” Dit keer kwam het antwoord van de officier van justitie.

“Ik denk het wel, Jerry, het voorstel kwam trouwens van Rudolf, dus die ziet de hernieuwde samenwerking alweer zitten. Mensen, er is verder nog niets ernstigs gebeurd, dus laten we nu nog maar even genieten hier. Zullen we afspreken elkaar hier, in jullie nieuwe onderkomen te ontmoeten, morgen om negen uur?”

Dan hebben jullie voldoende tijd om voor de donuts te zorgen, ha-ha.” En daar was Jenny weer.

“Allemaal goed en wel, maar voor deze zaak gaan we ook de financiën eens even goed doorspreken, en dan bedoel ik vooral de betalingstermijnen. Op dat gebied hebben jullie namelijk op dat bureau in Rotterdam nog wat te leren.” Jenny doelde hierbij duidelijk op de financiële afwikkeling bij de twee vorige onderzoeken, en er kwam geen enkele tegenspraak, dus had ze waarschijnlijk raak geschoten.

2.

H*et was vrijdag twaalf juli, negen uur 's morgens, toen de vergaderzaal van J&J voor het eerst vol zat met mensen.*

De koffie, thee en donuts stonden op tafel, en Jerry sprak als eerste.

“Nou, mensen, welkom, bij deze eerste briefing in ons nieuwe onderkomen. Jenny heeft jullie gisteren al rondgeleid, dus kunnen we direct van start. Wie wil als eerste deze briefing beginnen?” Het was de hoofdcommissaris, Paul Noord, die reageerde.

“Dat wil ik graag op mij nemen, Jerry, maar eerst mijn dank aan Jenny, want ik weet vrijwel zeker dat zij hier voor de gebruikelijke versnaperingen heeft zorggedragen. Ook wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om jullie nog eens te complimenteren met jullie nieuwe entourage. Jullie hebben niet alleen gezorgd voor een prachtig onderkomen, maar hebben het duidelijk bijzonder professioneel aangepakt. Deze ruimte alleen al, zal uitermate geschikt zijn om de nodige briefings te houden, maar ook alle andere ruimtes laten duidelijk zien dat jullie visie hebben, en een hoge mate van de al genoemde professionaliteit. Jullie onderzoeksruimte, daar kunnen wij in Rotterdam zelfs wel een beetje jaloers op zijn. Dit werd mij gisteren al duidelijk gemaakt door onze leider van de forensische dienst en het lab in Rotterdam, Freek ten Damme. Verder is er ook duidelijk aandacht geschonken aan alle andere faciliteiten, die een bureau als dit, het werk zeker in positieve zin zal ondersteunen. Maar nu het onderhavige onderzoek waarover we het gaan hebben. Oh, en Jenny, voordat ik verderga, geef ik je hierbij het voorgestelde contract voor deze opdracht, inclusief de financiële regelingen.

Je kunt dit later op je gemak met Jerry doornemen, en dan zie ik het graag in de loop van de dag ondertekent door jullie beiden terug, mits er geen op- of aanmerkingen van jullie zijn. Mocht dat het geval zijn, dan moeten we daar nog een keer over in conclaaf, maar ik heb alle vertrouwen dat dit wel goed zit. Nu de details, voor zover wij die nu kennen, voor wat betreft het onderzoek. Ik geef daarvoor het woord aan Rudolf, die uiteraard de leiding zal hebben, van onze kant. Overigens is Frans Beukers, onze hoofdofficier van justitie er hier nu niet bij, omdat die een afspraak had bij de rechter-commissaris. Rudolf, ga je gang.” Hoofdinspecteur Rudolf den Dool nam het woord, en zijn inspecteur, Sylvia Brouwer, bediende de knoppen van haar laptop, welke was aangesloten op een groot tv scherm, zichtbaar voor iedereen.

“Ja, ook van ons researcheteam de complimenten voor dit prachtige nieuwe onderkomen. Dan nu het onderzoek.

Bij ons zijn de afgelopen dagen meldingen binnengekomen van vier mensen, allen zangers- en zangeressen uit de zogenaamde Nederlandse Nederpop. Alle meldingen komen op hetzelfde neer, en zijn vrijwel identiek te noemen. Het betreft dus, Jan Smidse uit Volendam, Frans Brouwer uit Breda, Joke Bruins uit Rotterdam, en Glennis Grees uit Amsterdam. Zij hebben allemaal eerst een dreigbrief ontvangen. Daar heeft geen van hen in eerste instantie iets mee gedaan. Toen er echter een paar dagen na de ontvangst van de dreigbrieven bij allemaal een vervelend voorval had plaatsgevonden, kwamen de meldingen binnen. Na samenspraak met de betreffende officieren van justitie is mede vanwege de inhoud van de dreigbrieven, besloten het onderzoek in onze handen te geven. Bij alle vier de artiesten is een, weliswaar lichte, bom tot ontploffing gebracht op hun huisadres. Wij denken dat dit door de dader of daders is uitgevoerd om de ernst van de dreiging duidelijk te maken, en kracht bij te zetten. Alle bommen hebben slechts lichte schade aangebracht, en op al de momenten dat een bom afging was er niemand thuis.

Wij nemen deze dreiging en bedreigingen uiterst serieus, vooral omdat de gebruikte bommen zeer professioneel waren gemaakt en gebruikt. Deze bommen hadden allemaal precies dezelfde kracht, en werden radiografisch, van een afstand tot ontploffing gebracht. Er zijn op geen van de vier adressen sporen gevonden die naar de dader of daders zouden kunnen leiden. Hetzelfde geldt voor de dreigbrieven. Nu heeft Jenny ons zojuist ook een dreigbrief getoond, die dus vanmorgen, vroeg, door haar werd gevonden tussen de normale post voor het hotel. De brieven aan de artiesten werden ook via de normale post bezorgd. Mogelijk dus, dat dit onze eerste richting zou kunnen zijn voor verder onderzoek. Ik lees nu eerst de dreigbrief voor, die dus met identieke tekst aan de artiesten is verstuurd. Geen van de brieven heeft een aanhef, en de tekst is van allen hetzelfde, als volgt.

‘Jij gaat niet optreden bij de surfplas. Of wel, je maakt dit zelf bekend, minimaal een week voor het concert, of ik maak je koud. De volgende bom vernietigt niet alleen jouw hele huis, maar zal afgaan terwijl jij thuis bent, of waar je ook bent, precies één week voor de dag van het concert. Waar je ook bent, je kunt mij beter geloven. GEEN OPTREDEN VAN JOU AAN DE SURFPLAS. Aan jou de keuze, wat voor reden je daarvoor ook bedenkt.’

En nu lees ik de brief voor, die Jenny mij dus net voor deze briefing heeft overhandigd.

‘Jullie zitten vandaag dus samen met jullie politievriendjes. Om negen uur? Ok, dan zal ik jullie even de tijd geven om de koppen bij elkaar te steken, en dan, om tien uur precies, lever ik het bewijs dat ik alles wat ik zeg of heb gezegd waar kan maken. Dat concert gaat niet door, en daar ga ik voor zorgen. Ik ben niet bang voor jullie en jullie amateurjes. Jullie zogenaamde samenwerkingsverband is gedoemd te mislukken, en dat mooie onderkomen van jullie zal spoedig niet meer nodig zijn. Misschien moet ik dat dan maar, als dessert, ook met de grond gelijk maken. Oh, en Jenny, geniet nog maar goed van je bruidsweken, want spoedig daarna zul je weduwe zijn.’

Het was even muisstil, maar het was Jenny die als eerste de stilte onderbrak.

“Zal die fijn zijn, hebben wij weer. Lekker begin, maar niet heus. In ieder geval kan ik jullie één ding meedelen, en Jer kent dat al van mij. Ik laat mij niet bedreigen, en die idioot kan van mij de boom in, maar dan wel nadat ik hem een strop om zijn vieze nek heb gebonden. Ik begrijp ook al iets anders. Het concert is op zaterdag zevenentwintig juli, en die gluiperd geeft aan vóór een week voor het concert een reactie te willen horen van de artiesten. Dat betekent dus, als ik even snel reken, het is nu de twaalfde, dat wij nog ongeveer een week de tijd hebben om die viezerik bij zijn kladden te grijpen. Nu jullie weer.” Jerry was toen ook weer genoeg bij zinnen, om op Jenny’s woorden te reageren.

“Mijn vrouwtje, mijn moedige vrouwtje. Maar je slaat inderdaad de spijker op zijn kop, schat. Ik weet niet of één van ons daar al op was gekomen, ik niet, in ieder geval. Een week dus, als we die dader op zijn woord kunnen geloven. Alles wijst er wel op dat we met maar één dader te maken hebben, al kunnen we dat natuurlijk nog niet voor honderd procent zekerheid aannemen. Hij zou trouwens ook nog andersoortige handlangers of hulp tot zijn beschikking kunnen hebben. Ik denk dat de eerste opmerking van de hoofdcommissaris ook juist was. Allereerst moeten we grondig onderzoek doen naar de wijze waarop de brieven zijn bezorgd. We moeten ook een gesprekje hebben met de betreffende artiesten. Trouwens, dat brengt me op dat door de verdachte genoemde tijdstip van tien uur. Het is nu net half tien geweest, en ik denk dat dit een mannetje is die punctueel zal willen zijn. Dus, hebben we ook daar nog een vijftwintig minuten. Rudolf, hebben jullie al contactnummers van die artiesten? We moeten die op de één of andere manier waarschuwen, ook al weten wij niet of die laatste dreiging hen betrof. Ik denk dat we de briefing nu even moeten pauzeren. Rudolf, kunnen jij en je mensen die artiesten gaan contacteren, zo snel mogelijk? Kijk of je ze kunt bewegen zich te verplaatsen van waar ze nu zijn, in ieder geval.

Jen, wil jij Jan inlichten, en ook Peter en Muis? Harry zal ik zelf even bellen. Die zijn natuurlijk in het hotel, en Patricia is al hier, die mag ook helpen. Wij gaan namelijk zo snel mogelijk het hotel ontruimen, en zorgen er ook voor dat daar voorlopig even niemand binnen zal zijn. We moeten iedereen, inclusief onszelf, voor tien uur, op een redelijke afstand van het hotel samengebracht hebben.” Iedereen begreep wat Jerry bedoelde met zijn woorden, en ondanks dat het allesbehalve prettig had geklonken, gingen ze direct van start.

Om precies tien uur was iedereen verzameld, net buiten de parkeerplaats van het hotel. De meeste gasten van het hotel waren al weg voor de dag, dus dat waren er maar een paar. Toen klonk een luide knal, en hoorde iedereen het breken van glas. Aan de achterkant van het hotel steeg een donkere roetwolk boven het hotel uit. Jerry had de brandweer al even daarvoor gealarmeerd, dus die stond al klaar, en rukte uit naar de achterkant van het hotel. Toen keek Jan in een andere richting, en had een opmerking.

“Ik dacht het al gehoord te hebben. Kijk eens, Jerry, die rookwolk daar, zou dat niet bij ons kantoor kunnen zijn?” Jerry had zijn antwoord al klaar.

“Je zou weleens gelijk kunnen hebben, Jan, maar ook voor daar had ik de brandweer al besteld.” Toen werd Jerry onderbroken door de hoofdcommissaris, die net een telefoongesprek beëindigd leek te hebben.

“Nu, hij blijkt zijn punt gemaakt te hebben, die onverlaat. Om tien uur precies is er een lichte bom afgegaan in de fietsenstalling van het hoofdbureau. Gelukkig geen doden of gewonden.” Toen kwam de brandweercommandant al op de mensen af, en had hij een toch wat geruststellende boodschap.

“Ik heb al het sein veilig kunnen geven. Er is lichte schade, maar het valt allemaal wel mee. Wel een professionele bom, trouwens. Ik heb ook bericht gekregen van mijn tweede groep, op het andere adres wat wij hadden doorgekregen. Daar hetzelfde verhaal.

Op beide locaties blijft één van mijn mannen wachten op jullie forensische mensen, voor de rapportage en het overhandigen van de resten van de bom. De rest van ons trekt zich weer terug naar onze thuisbasis. U kunt beide locaties wat ons betreft weer betreden.” Daar had Rudolf wat op te zeggen.

“Ja, maar wel onder begeleiding. Ik zie onze forensische dienst al aankomen, en ik had ook wat extra agenten geregeld vanaf het hoofdkantoor. De gasten gaan naar hun kamers begeleid worden, en het personeel wordt via de hoofdingang naar hun werkplekken begeleid. De achterkant van het hotel is tot nader order verboden terrein. De hoofdcommissaris, Sylvia en ik, gaan nu met de mensen van J&J terug naar de briefingruimte, nadat we eerst ook daar het plaats delict hebben afgebakend. Ik zal nu ook zelf even naar het hoofdbureau bellen, om te horen of daar nog bijzonderheden te melden zijn.” Jenny was ook alweer de nuchterheid zelve.

“Harry, bekijk jij zodra het sein veilig wordt gegeven door de mannen van de forensische dienst, de schade? Bel Knuist maar, om de reparatie op zich te nemen. Muis, praat jij even met Hendrik, en vertel hem een lunch klaar te maken, en deze om ongeveer twaalf uur bij J&J af te laten leveren. Kom daarna naar het kantoor, waar je dan Patries kunt helpen de lunch voor te bereiden in de kantine van J&J? Peter, Jan, jullie kunnen wel naar huis gaan, en je rust nog even pakken. Jullie dienst begint alweer om twee uur. Zo, wat mij betreft kunnen we gaan.” Jerry had alweer lol.

“Nou mensen, jullie horen het; de baas heeft gesproken. Laten we maar snel gaan.” Niets leek er nu op dat er net een bom was afgegaan, want iedereen zette zichzelf met een lach weer in gang.

3.

H*et was elf uur, en de briefingruimte van J&J was weer bezet, nu met meer mensen dan eerder, die morgen.*

De aanwezigen waren, naast Jenny en Jerry, Hoofdinspecteur Rudolf den Dool, Inspecteur Sylvia Brouwer, Freek ten Damme, het hoofd van de forensische dienst van het korps Rijnmond, de hoofdcommandant, Paul Noord, en de hoofdofficier van justitie, Frans Beukers, was nu ook aanwezig. De laatste nam als eerste het woord.

“Mensen, we weten nu zeker dat we de gemelde bedreigingen bijzonder serieus moeten nemen. Ik heb het er al over gehad met de rechter-commissaris, en ben met hem overeengekomen de daden van deze nog onbekende verdachte als terroristisch aan te merken. Dit zal ons gedurende dit onderzoek meer bevoegdheden geven. Snelheid is geboden, we hebben duidelijk een gelimiteerde tijd om deze verdachte bij zijn kladden te pakken. Rudolf, jij had mij gevraagd na mij het woord te mogen doen. Hierbij; ga je gang.”

“Dank u, Hoofdofficier. Ja, ik wilde graag eerst even een huishoudelijke mededeling doen. Zoals de meesten van jullie hier weten, was ik bij het eerste onderzoek wat wij samen deden nog wat onwennig met die samenwerking. Inmiddels hebben wij dus al twee onderzoeken succesvol met elkaar samengewerkt. Ook het begin van dit onderzoek, maakt voor mij duidelijk dat wij elkaar op een goede manier aanvoelen, en completeren. Ik heb het voor wat betreft het volgende ook al met mijn baas besproken, en hij was het volledig met mij eens. Ik denk dat ik mijzelf niets tekort doe als ik toch zeg dat Jerry de meest ervaren rechercheur van ons tweeën is, en dat hij zeker de meeste ervaring heeft voor wat betreft het leiden van een onderzoek onder tijdsdruk.

Daar komt ook nog eens bij dat, gezien de locatie en het evenement waar alles om draait, het concert aan de surfplas, deze locatie hier waarschijnlijk onze commandopost zal zijn, voor wat betreft dit onderzoek. Om nu misverstanden en problemen in communicatie te voorkomen, stel ik voor, Jerry als operationele leider van dit onderzoek te benoemen. Natuurlijk ben ik eindverantwoordelijk, gezien mijn functie, en gezien het feit dat dit onderzoek nu eenmaal bij de politie thuishoort. Ik denk dat dit onze samenwerking alleen maar zal verbeteren, en trouwens, wij kunnen inmiddels heel goed met elkaar door één deur. Buiten dat is het voor mij ook geen straf om mijn verloofde wat vaker te zien, en ik hoop dat dit ook voor Patrix geldt.” Dit bracht een bescheiden applaus teweeg, en toen nam Jerry het weer over.

“Goed, mensen. Wat mij betreft doen we het gewoon met zijn allen, maar ik neem de taak natuurlijk aan. Rudolf en ik doen niets voor elkaar onder, maar inderdaad, twee kapiteins op één schip, zorgt meestal voor problemen. Daar kunnen we nu geen tijd door verliezen, dus gaan we aan de slag. Vanmiddag, na de lunch, krijgen we hoog bezoek, tenminste, als je het de fans van de Nederlandse popscene zou vragen. Rudolf en ik zullen een gesprek hebben met de bedreigde artiesten, en met hen wat afspraken maken. Daarover meer tijdens de volgende briefing, die ik voorlopig wil plannen voor morgenochtend, acht uur. Daarbij zullen aanwezig zijn; alle teamleden van J&J, en Rudolf en zijn mensen, Sylvia en Robert. Ook zijn er dan twee agenten aanwezig van Rudolfs team, die ons zullen komen ondersteunen voor de duur van dit onderzoek. Oh, dat was ik nog vergeten. Sylvia, nog van harte gefeliciteerd met je bevordering tot inspecteur. Je hebt het verdiend. Misschien dat we daar aan het eind van de dag even een borrel op kunnen nemen. Dan wel in de bar van het hotel, waar een aantal van ons vanavond gewoon weer hun andere taken zullen moeten voldoen.

Ok, dus eerst straks dat gesprek met de artiesten, en daarna gaan Rudolf en ik even samen zitten, hier in mijn kantoor.